

శ్రీ నృసింహ ప్రియ

SRI NRISIMHA PRIYA

శ్రీజయంతి 1-9-1983 నాడు

శ్రీ ఆహోమిలమంలో

శ్రీకృష్ణలీల నృత్యప్రదర్శనం చేసిన

కుమారి మాధవి

కుమారి సీరాజు

SRI NRISIMHA PRIYA

(A Spiritual and Cultural Bi-lingual Monthly)

శ్రీ నృసింహాప్రియ

(ఆంగ్లముక్క - తెలుగు-తెత్తిక మాసపత్రిక)

అహామిలే గాహడశేలమధ్యే కృపావశాత్కలిపిత సమివానమ् ॥
లక్ష్మ్యా సమాలిగిత వామ భాగం లక్ష్మినృసిం శారణ ప్రవయే ॥

1941 న సంకురంద్ కట్టంద్ శ్రీ నృసింహాప్రియ అనే శ్రీ
అహామిలే నతం తల్లి ప్రాప్తిపూషన గామిలన, 42వ వార్డుల్ మూర్ఖ
చిష్టికార న శ్రీ త్రివం కట్టం శ్రీ త్రివం కట్టం యశింద్రు పూర్ణాం
వార్డు దిగువ విరంగ అష్టాసించిలాదు.

His Holiness the 42nd Jeer of Sri Ahobila Mutt, Sri Van Satakopa
Sri Sriranga Satakopa Yatindra Mahadesikan, who founded
SRI NRISIMHA PRIYA in Tamil in 1941, ordained thus :

శ్రీనృసిం ప్రియ శ్రీమవృసిం కహణాంతిష్టతా ।
శ్రీనృసిం కటాథోన జీయాదాచన్ద తారకమ् ॥
నృసిం పదభక్తానాం గేహేగే సదా వయేత్ ।
శ్రీనృసిం ప్రియాహైపా నృసిం ప్రియా సహ ॥

శ్రీశ్రీ వేదాంతదేశిక యతీంద్ర మహాదేవులు 26 సంవత్సరాలుగా శ్రీవైష్ణవానికి దానంగా నిలచియున్నారు. వారి 88వ తిరునష్టత్రం ఇచ్చివలనే జరిగించి. 88 సంవత్సరాల వయస్సులో, అచండల దీవులో, అయ్యితీయవైన భక్తి విశ్వాసాలతో ప్రస్తుతం శ్రీరంగిని తైంకర్క్యాంలో నిషిగ్ంచైయున్నారు. పీరి కృపవలననే పై ద్రాదాదులో మరం, నృసింహప్రియ తెలుగు, ఇంగ్లీషు సంచికలు వేర్పేరుగా ప్రకటించాలని సంకల్పించి యుండిమి. కానీ ఆ సంకల్పం నెరవేరెలేదు. వారి నియమనంతో, వారి స్వహస్తాంతో ప్రాచీంపబడిన పైద్రాదాదు మరం వార్షికోర్సువం నాటితేనా వేర్పేరు సంచికలు ప్రచురింప గతిగితే ధన్యంమోతాము. అలా ఆశీర్వదించవల స్తున్నాము.

-0-

స్వామివారి తిరునష్టత్రం

9-9-88 నాడు పైదరాధాదులో అహారోలిలమరం 44వ పట్టం స్వామి శ్రీ శ్రీవంత్ శతకింప శ్రీ వేదాంతదేశిక యతీంద్ర మహాదేవులు 88వ తిరునష్టత్రం తైభవింపేతంగా జరిగించి. మరం శిష్టులు, ఇతర భక్తులు ఉత్సవంలో పాల్గొని, స్వామి శ్రీపాదర్థం, ప్రసాదాలు స్వికరించారు.

మరం ఏజంటు శ్రీమాన్ తిరుమల శేషాచార్యులు శ్రీరంగం వెళ్లి స్వామి తిరునష్టత్రాన్ని సేవించుకొని, పైదరాధాదు మరం వుఁస స్వామివారికి ఇంచు సమర్పించారు.

పంచాంగ సంగ్రహం

రుధిరోద్గరి-దక్షిణాయనం. వర్షాబుతువు
భాద్రపదం-ఆశ్చీజం, సెప్టెంబర్-ఆక్షాంశ్, 1983.

17-9-1983 శనివారం ఏకాదశి 57-53-ఉ త్రాప్యాథ, 48-28 కన్యా రవి
25-48 పడశితి సంక్రమణ తర్వాం-సౌత్ర ఏకా
దశి-శూన్యాతిథి.

18-9-83 ఆది ద్వాదశి 60-0 శ్రవణం-వైషణవ ఏకాదశి-హరిపాసరం
ద్వాదశి తథి.

20-9-83 మంగళ త్రయోదశి 7-52 శతభిషం 60-0, అపోలిమరం
17వ ప్రాం సౌమి త్రిపీరరంఘవ వేదాన్త యతీంద్ర
మహాదేశికన్ లిరు.

21-9-83 బుధ చతుర్దశి 12-34- శతభిషం 4-10 పౌర్ణమి తథి.

22-9-83 గురు పౌర్ణమి 16-37 వూర్యాభాద్ర 9-48 భాద్రపద
కృష్ణ ప్రథమ తిథి-మహాలయమ పూర్వారంథం.

23-9-83 శుక్ర ప్రథమ- కన్యా కృష్ణ ద్వితీయ తథి.

25-9-83 ఆవి తృతీయ అశ్విని 20-10 మహాభరణి - భరణి
మహాలయం.

26-9-83 సోమ చతుర్తి 21-37 చతుర్తి-పంచమి తిథిద్వాయం.

28-9-83 బుధ సప్తమి తిథి-మహావృత్తిపాతం.

29-9-83 గురు నవమి 12-55 ముగశిర్-మధ్యాష్టమి.

2-10-83 ఆవి ఏకాదశి 51-13 తృష్ణా 7-23 సౌత్ర ఏకాదశి.
అపోలిమరం 18వ ప్రాం సౌమి త్రిపున్మారాయణ
యతీంద్ర మహాదేశికన్ లిరు.

3-10-83 సోమ ద్వాదశి వైషణవ ఏకాదశి. సన్యాసు మహాలయం.

పిచ్చెం వల్ల భగవంతుడు మనకు సదాచార్య సంబంధాన్ని ఏర్పరస్తున్నాడు. ఈ సంబంధం ద్వారా మనకు అష్టాష్టరం, ద్వాయం, చరణ క్లోకం అనే రహస్యి త్రయాన్ని ఉపదేశం చేస్తున్నాడు. దాని వల్ల మనం మంచిత్వాన్ని పొందుతున్నాం.

'8 + 2 = 10' అనే ఆష్టానం చూడా వూర్యం మనకు ఉదు. ఆలాంటి ఆష్టాన్ సిటలో, 'ఆష్టాష్టరం', ద్వాయం, చరణ క్లోకం - ఇవి తెలిసికానేబెలా ? పెరమాక్ల అనుగ్రహంవల్ల ఆచార్య సంబంధం ఏర్పడి, ఈ రహస్యి త్రయ అర్థాన్ని వారి ద్వారా మనం తెలుసుకొండిన్నాము భగవదీతలో 'సాయోద్ద్ర శరణాగం చేసుకొన్న సీకు ఎట్టి భయము లేదు. చింపించవలదు' అని కృష్ణ పరమాత్మువన్నట్టు మన భారాన్ని ఆయన తీసికాని సకల జైమాలను ఇవ్వదానికి ఆయన నివ్వంగా ఉన్నప్పుడు మనం విచారపడే ప్రస్తుతేదు. ఇదే విషయాన్ని వై పాపరంలో స్వామి దేశికన్ సెలవిస్తున్నారు.

రంయసోవ్వరంలో 18 అంతస్తులు కట్టమని రంగనాథుడు సన్ము సియ మించాడు. మొట్టమొదటి, రం కైంకర్యం ఎలా వూర్టి అపుతుందని అసుకొనే వాడిని. ఆప్యుడప్పుడు త్రిరంగదు భై రాయిన్ని, విశ్వాసాన్ని యుస్తున్నాడు. ఆప్యుడు సంవూర్ధ విశ్వాసం భై ర్యం వచ్చేసాయి.

'8 + 2 = 10, ఎనిమివి ఆంటే ఆష్టాష్టరం, రెండు అంటే ద్వాయం మరియు చరమక్లోకం: ఇది మూడు మంత్రాలు $10 + 8 = 18$. ఈ రాయసోవ్వరం లో 18 అంతస్తులు ఎలా కట్టాలని తెలియని నాకు కట్టించే మార్గాన్ని చూపాడు రంగనాథుడు: పాపరంలో పెన్నిసట్టు రం కైంకర్యం ఎపరికి అంపనటువంటిపు. ఎప్పుడూ ఆలోచించడానికి కూడా సాహసించనట్టి. ఎందరో రాజులు, మాధి పతులు ఉండి కూడా దీన్ని గూర్చి ఆలోచించలేదు. ఒక పెద్దతెంకర్యం చేయ వలసి వచ్చినప్పుడు ఎన్నో యిఱ్పిందులు కలుగుతాయి. అయినా ఆవి సిప్పు పట్టిన దూఢివలె నశించి పోతాయి. రం కైంకర్యంలో వచ్చే యిఱ్పిందులను తోలగించే మార్గాన్ని కూడా ఆ రంగదేయాపిసాడు. "సేవ ఇంతపెద్దతెంకర్యానికి పూసుకొన్నావు. ఎలావూర్టి చేస్తానని భయపవవద్దు. త్రిరంగంలోనే పుండి రం కైంకర్యాన్ని జరిపిసే త్వరలోనే వూర్టి అపుతుంపి" అని ఆయన అనుగ్రహంచేసిఉన్నాడు. కముక నాకేమాత్రమూ భయంతేదు.

వచ్చే నమః

ఆ ర్యాత్తిక రంగం కిష్మమెనని. భగవాన్నిచ్ఛిం కోరేవారికి మాగ్గం ఆంత సుముఖును కాదు. దారితప్పముండా ఉంపటానికి, సాధనలో తప్పులు చేయ కుండా ఉంపటానికి మాగ్గదర్శను చేసే మహానీయుడు కావాలి. ఆతడే గెరువు. ఆందుకే ప్రిమిత సంప్రదాయాలన్నీ ఆచార్యునికి విశిష్టసానాన్ని యిస్తాయి. దేశుడెన్నారో నేనెరుగను, నాకు తెలిసిందల్లా మా ఆచార్యులే' అని, ఆచార్యునే నముకొని ఉన్న వైష్ణవ భక్తులందరో మోత్కసాధకులైనారు. విశిష్టాదెవైత సంప్రదాయానుసారం శ్రీమన్నారాయణుడే మొదటి ఆచార్యుడు. "లభ్యైనాథ సమారంభం" అనే కోకం ఆ విషయాన్నికదా చెప్పేవి. ఆందుకే ఆచార్యులకు శరసమర్పణం చేస్తారు వైష్ణవులు.

భగవద్గామునుబాట అనంతరం శ్రీవైష్ణవాచార్యులలో శ్రీమద్వేదాంత దేశికులు, శ్రీ మణిశాశ మహామునులు రెండు శ్రీవైష్ణవ శాఖలకు మూలపురుషులైనారు. ఆశ్వీజమానంలో శ్రీ వేదాంతదేశికుల తిరువంత్పురం (15-10-1988) జిరువుకొంటున్నాము. వారి సంప్రదాయానుసరణ చేసిన శ్రీ అహాచిలమం సంస్థాపకులు, ప్రథమాచార్యులు, ఆయన శ్రీ ఆదివణ శతకావ యతీంద్ర మహా దేశికుల తిరువంత్పురంకూడా (11-10-1988 నాడు) జిరువుకొంటున్నాము. ఈ ఆచార్యో తములిరువరు శ్రీవైష్ణవానికి అమోమమైన సేవచేసిన మహానీయులు. వారి తిరువంత్పురాలను తురస్కురించుకొని వారుభయులకు స్కృత్యంజలి ఘటిస్తున్నాము. పరమపదంసుండి వారి దివ్యాశిస్తున్నాలు వైష్ణవజనానీకానికంతదికి సదా లభించి, దిశాదర్శనం చేయుగాక యని ప్రార్థిస్తున్నాము.

ఈ మహానీయుల అడుగు జాతల్లోనే సంచరిస్తూ, గత ఆయిదు వందల సంవత్సరాల వైటిడిన కాలంలో ఆ మాటాఫీశ్యరులు అహాచిలమం సంప్రదాయానికి ధైశ్వర్యాప్తంగా ప్రాచురు, నూపుచ్ఛరు. ప్రస్తుత మాటిశ్యరులైన

శ్రీ నృసింహ ప్రియ

తెలుగు-ఇంగ్లీషు

సంఖ్య 4	రుదిలోల్లారి భాద్రపదం-ఆశ్వినిఃసం	సంచిక	7
అశ్విని సభ్యులు		రూ.	151
సంపత్తుర వండ		రూ.	10

సంపాదకుడు :

వి. పి. రాఘవాచార్యులు

సంయుక్త సంపాదకుడు :

చిలకూరి, మాదభాషి వెంకట రాఘవాచార్యులు

తార్యాలయం : 2-2-20/బి శ్రీ అపోదిం మరం,

హైదరాబాదు. 500 768.

SRI NRISIMHA PRIYA

Volume 4 - Number - 7

Telugu-English

September 1983

Life Membership

Rs. 151/-

Annual Subscription

Rs. 10/-

Editor : V. P. RAGHAVACHARI

Jt. Editor : C. M. VENKATARAGHAVCHARI

Advertisement Tariff

	Single Insertion	Six Insertions	Ten Insertions
Outer back cover	Rs. 1000	Rs. 5000	Rs. 8000
Inside cover			
(2nd & 3rd pages each)	500	2700	4000
Inside full page	200	1000	1500
Inside half page	100	500	800

Subscriptions and advertisement charges are payable in advance by Cash / M. O. / Cheque / Demand Draft. Cheques and Drafts should be crossed and drawn in favour of "SRI NRISIMHA PRIYA (Hyderabad)"

All editorial and business communications may be addressed to the Editor, SRI NRISIMHA PRIYA, 2-2-20/B, Sri Ahobila Mutt, Hyderabad-500 768. Phone : 63362

అ చా రో కీ

“నా కెట్టి భయమూలేదు”

అనుకున్న ప్రకారం రాయగోపురం ఎనిమిదో ఆంతస్తు పనిసాగుతున్నది. శ్రీమాన్ హిట్టరు తిరుమలాచార్యస్వామి ఈ ఆంతస్తు నిర్మాణ బాధ్యత వహిస్తున్నారు. అప్పుడే ఒక లక్షరూపాయిల ద్రవ్యం ఆస్తి కులనుండి సేకరించి మొదచికిస్తుగా యిచ్చారు. నేటివరకు (అనగా 15 వ అగష్ట) సగం భాగం హూర్తి అయింది. మిగిలిన సగంభాగం 20 రోజులలో హూర్తి కాగలడు. కొఢపడ కుద్ద తృతీయ వరకు (అనగా స్వామి తిరుసత్తురం 9-9-1988 నాటి వరకు) హూర్తి కాగలడు. ఈ ఎనిమిదో అంతస్తును దర్శించే వారికి అష్టాత్మరి మంత్రంజవిస్తే వచ్చే ఫలం లభించగలవని గతమానమే చెప్పాను.

ఈ సందర్భంలో స్వామిదేశికుల వారి శ్రీసూక్తి ఒకది జ్ఞానికి వస్తుంది.

“ ఎట్టం, ఇరండుం, అరియాద, ఎమ్మె, ఇవై, ఆరివిత్తు, ఎట్ట, ఒడ్డాద, ఇం తరుం ఎంగ్కీ, మాదవనార్ ముష్టి వినెత్తి రక్త మాశ ముయస్తిడుం అంజలీ ఎఱ్ఱార్ కళ్ళీ వాచకతాత కలంగా నిలై పెట్టనమే”

అనాది కాలంగా మనం సంసార సాగరంలో, మనిగి యున్నాము. ఏది మంచిది ఏది చెడ్డది, అని తెలియకుండా అవస్థ పడుతున్నాము. ఏదో ఒక నుక్కత

4-10-83 మంగళ	త్రయోదశి శూర్యఘలుని- అపోచిలమరం 12వ పట్టం స్వామి శ్రీమాన్నరాయణ యతీంద్ర షష్ఠికన్ తరు
5-10-83 బుధ	చతుర్దశి శత్రుమాత మహాలయం.
6-10-83 గురు	అమావాస్యా 29-7- చూస్తు 48-53 షష్ఠిలయ అమా వాస్యై-కీత్ర తర్వాత.
7-10-83 శుక్ర	ఆశ్విజ శక్తి ప్రథమ 24-16 చిత్ర నవరాత్రి ఆరంభం.
8-10-83 శని	దివ్యతీయ 21-38 స్వాత దివ్యతీయ శ్రుతిసు ఉధి ద్వాయం ప్రో. ఆ. మరంలో చిరుమంజనం - సాయంత్రం దోలోత్సవం.
9-10-83 ఆర్థ	తృతీయ-విశాఖ అపోచిలమరం కిచివ పట్టం స్వామి శతకోప యతీంద్ర షష్ఠికన్ తరు.
11-10-83 మంగళ	పంచమి షైషిష్ఠ అపోచిలమరం మొదటి పీఠాదిపతి త్రీ ఆదివం శతకోప యతీంద్ర షష్ఠికన్ తరు,
12-10-83 బుధ	షష్ఠి 19-58 ముఖ-అతిథి-అపోచిలమరం 20వ పట్టం స్వామి పీరరాఘవ యతీంద్ర షష్ఠికన్ తరు సరస్వతీ ఘ్రాణ.
15-10-83 శని	నవమి ఉత్సాహిత 8-0 వెదాంతదేశికల తరు. అయుధ పూజ-సరస్వతీపూజ క్రూరాసునం.
15-10-83 ఆర్థ	దశమి శత్రవం విజయదశమి శమీపూజ.
17-10-83 సోమ	వీంచి.ధనిష్ఠ-15 32 సర్వ వీంచి. తులా రవి 53-10 కన్యా శక్తి వీంచి.
18-10-83 మంగళ	ద్వాదశి 46-1 శతధిష్ఠం 12-18 తులావిషు సంత్రమణ తర్వాత. తులాశక్తి ద్వాదశి ఉథ.

(శ్రీమాన్ పరవస్తు రంగస్వామి, ప్రౌదరాచార్య.)

శ్రీలక్ష్మీనృసింహసహస్రావస్తోత్రము-25

— శ్రీమాన్ శ్రీద్విరత్న ప్రముఖులు నిఱాగేకర్

శ్లో॥ సద్విశ్వర్యప్రధాతేంచ సర్వార్థ విధాయినే॥

సర్వోమార వినాశాయ సర్వరోగాపషారిణ్ణ ॥.... 49

శి 14. సద్విశ్వర్యప్రధాతా : భక్తేభ్యః సర్వమమైశ్వర్యింప్రదాంభతి
భక్తులు సద్విశ్వర్యము నిష్పుంపాడు.

(i) భారతప్యం వినా సద్వేశ్యః శరణాగతేభ్యః ఐశ్వర్యం ప్రదాతీఁ.
భారతప్యములు పోలెపక తస్మా శరణుతోచ్చిన వారికెల్ల ఐశ్వర్య
మునుంపాడు.

(ii) సర్వుల సంపూర్ణం ఐశ్వరం అజీమార్యిష్ట విధం (అజీమా మహిమా
కైవ గరిమా అఖిమా తదా ప్రాప్తి ప్రాశాశప్యికత్వమ్ వశత్వంచ
అష్టసీశ్వర్యః) ప్రదాతి-సహస్రమైన అజీమార్యిష్ట సేధులను ఒసంగుపాడు.

శి 15. సర్వోర్ధ్వవిధాయా:- సర్వాణి కార్యాణి భక్తుభీష్ట రూపాణి విరధాతి
ఇతి భక్తుభీష్టములగు సకలకార్యములు సాధించుపాడు. (ii) సర్వేషాం
భక్తానాం కార్యాణి భిష్టాన్ని విదధాణజిల్లా-భక్తులెల్లరి ఆభీష్టకృత్వములు
నిర్వహించుపాడు.

శి 16. సర్వజ్యోర వినాశః— సర్వమవి భక్తానాం జ్యోరం ఆధి వ్యాధిరూపం
సంచాపం వినాశయతీతి భక్తుల కాలీరూగంతు మాసనిక-తాపత్రయం
వ్యాధులన్నీంచిని పోగొట్టుపాడు.

(ii) సర్వేషామవి భక్తునం జ్యోరం సంసార సముచ్చరులక్షం వినాశయతీ
భక్తులెల్లరి సంసార దుఃఖములను తోలగించుపాడు.

శి 17. సర్వరోగాపషారి:- సర్వాస్తు రోగాన్ ఆశేషకాయ ప్రస్తుతాన్ ఆపహరతీతి
కాలీరమనస్సులందుండెది కామ క్రొదలోభముహ శశ్రాంద్యోష్మాని కోగము
ఉను పొర్కులుపాడు.

క్షీ॥ సర్వాధిచారహ నేర్చ సర్వోత్తమి విషుణినే:

వింగాష్ట్యేక శృంగాయ ద్విశృంగాయ మరిచయే॥— 50

818. సర్వాధిచారహంతాః— సర్వాన్ ఆధిచారాన్ జారణమారణ ఉచ్చాట
నాదిన్ హాస్తీరి— సకల హింసాత్మక జారణ, మారణ, ఉచ్చాటనాని
దుష్కర్తృములను నశింపచేయువాడు.

819. సర్వోత్తమి విషుణితి:- సర్వాన్ ఉత్పాతాన్ ఆధి భూతక, ఆధిదైవిక,
ఆధ్యాత్మిక ఉపద్రవాన్ విషుణియతీరి సకల హింసాత్మక, ఆధిధ్యాత్మిక.
ఆధిదైవిక ఆధ్యాత్మిక యుపద్రవములను నశింపచేయువాడు.

820. వింగాష్ట్యే— వింగే కపిలవట్టే ఆఖియేయస్వస్య వీంగశ వర్ణముగల
కస్తులుగలచాడు.

821. ఏకశృంగః— ఏకంమాధ్యం శృంగం ఆధిశిథరం వాసస్తానం యస్వీ—
ప్రథానముగఁ పర్వతశిథిరము నివాసస్తానముగఁ గలవాడు. (ii) ఏకం
అధ్యాత్మియం శృంగం ప్రథుత్వం యస్వీ. అద్వితీయమైన ప్రథుతు.

822. ద్విశృంగః— ద్వే లాష్ట్రీ భూరూపే శృంగే వ్యంజనే యస్వీ. భూదేవి
లాష్ట్రీదేవి, రూపములనెడు రెండు శిథిరములు నివాసముగఁ గలవాడు.
(ii) ద్వేసాకార నిరాకారరూపే శృంగేయస్వీ. సాకార, నిరాకార
రూపములనెడు లాష్ట్రములు కలవాడు.

823. మరీచిః:- మరీచిమాన్ తేజస్సీ ఇత్ప్రతి;— కాంతులీనువాడు తేజశ్శాలి,
(ii) ప్రమియతే తమః అజ్ఞానాంధకారః యస్మిన్ ఇతి అజ్ఞానాంధకారమును
మారించువాడు.

తీరుపొన్నణి ఆశ్వార్మ

- శ్రీమాన్ తిరుమల శేషాచార్యులు

తనియః—కారి కే రోషిణీ ఇతం, శ్రీపాణిం నిచులావురే:

శ్రీ వక్కాంకం గాయతేంద్రం, మునిపాశన మ్యాజ్రెయే ॥

శ్రీ రంగపైత్రానికి దగ్గరలో తిరువయూరను ఊరున్నా. దీనినే నిచులు పురం అంటారు. శ్రీమన్నారాయణని ఆప్తచే శ్రీవత్సవు (శ్రీమన్నారాయణని రొమ్మున సుండు పుచ్చ) ఆమూరిలో అంత్యజాపుగా పుట్టిపెరిగెను. తాను చండా లుకవటం చేత, పవిత్రైన శ్రీరంగాన్ని (ఉభయ కాపేరం చుండ్యైశ్చ తుమిని) తన ఆడుగులలో అపవిత్రం చేయరాదని ఆతమ ఆ శ్రీరంగపైత్రానికి కాంత దూరంగా కాపేరి తీరంలో ఉండూండేవాడు. తన మనోనేతములలో ఆరంగానాథుని ఖావిను, సేవిను, సర్వకాల సర్వాప్తసలయందును వీచాపాణిమై ప్రష్టాహ నారదాని వరమ భాగవతేత్తు ముల వలె భగవంతుని గంగానము చేస్తు ఉండేవాడు. అందులకే కంయను "శ్రీపాణయోగి" "తిరుపొన్నణి ఆశ్వార్మ" అనివ్యవహరించారు.

ఇంయమానం హి పురుషం యం పశ్చేస్తుఖు సుందనః,

సాంప్రదాకస్తుపిం విష్టేయః సమైమోతార్థ లింతకః ॥

శ్రీమన్నారాయణుడు ఏడివిని ఇన్నకాలమప్పుడు కట్టామీస్తాడో వాడు సత్క్య గంగ ప్రధానుకై మోకార్థి అవుకాడు. శ్రీకృముడు పరీషిల్లాసు జనసంపుటు ఉద్దరించాడు. కనుక నే ఆతమ సత్కాంగా ప్రధానుకై శ్రీకునుసంతటి పించారాథుని కట్టాడు నికి పాత్రుడయ్యాడు. మోడమును పోంచినాడు. ఆట్లే శ్రీ పాణితాశ్వర్మ మాలడుగా పుట్టినను ఆ సర్వేక్షయ్యరునిచే అనుగ్రహింపబడి పరపుథా వతో ప్రముఖై, నిరంతరము ఆయననే పాతుతు ఆమరు కాలమైపం చేస్తూ ఉండేవాడు.

త్రిరంగంలోనే త్రిలోకసారంగ పుష్పముసేద్దులనేవారు ఉండేవారు. వారు ప్రతినం ఉఱక్కావేరి సుండిబంగారు బిందెలో సీరు తీసుక వచ్చి ఆ రంగ నాథునికి తిరుపుంజసం తైంకర్యంచేస్తు ఉండేవారు. ఒకరోజు పలుపురు భాగవి త్రములు తోషురాగ లలోకసారంగముని తిరునామానుసంధానంచేస్తు సీరుతేపటానికి కావేరికి సభిచారు. కావేరి తీరంలో ఒకచేత పీణ మీటుతూ రెండవచేత శాశము వాయిస్తు శ్రీపున్మారాయణుని కథగానంచేస్తు ఆడుతు ఉన్నత్తునివలె గంతులేస్తు ఉన్న ఉరుప్పాణి ఆశ్వారులను చూచారు. ఆ తిరుప్పాణి ఆశ్వారులకు బాహ్యస్వరూప ఉన్నది లేనివి కోరసారంగ మునికి అర్థంకాలేదు. ఆశ్వారులు “ఉప్పొ కీర్తయ కేవరం” అనసట్లు ఆరంగనాథుని ఆలవిస్తు ఉన్నారు. శరీర అవయవాలు తదను గుణాంగా మెలగుతున్నాయి. (ఆంటే స్పృత్యించేస్తు ఉన్నాడు తలపు ఆటు ఇటు ప్రపుతున్నాడు ఒకచేయతో పీణమీటుతూ ఒక రోచెయలోశాశం వాయిస్తు ఉన్నారు.) సన్నిధి స్వాములు, “దాతితోలగపయ్యో ధాసరి! పెరుపుక్కు ఉరుపుంజనలీరం తీసుతెంచాలి, త్రిలోక సారంగ ముసులవరు వెంచేకారు.” ఆన్నారు. పొపము ఆ తిరుప్పాణి ఆశ్వార్థు “తిరువరంగ పైదుమాళ్ళ” తిరునామానుసంధానపారవళ్లులో మైచురచి ఉన్నారు. స్వాములను చుండలేదు. వాడుచెవీన మాటలు వినశేదు. అందులకు ఆవైష్ణవులు అరిగి వెళ్ళిపోయారు.

చాలసేపబికి లిపుప్పాణి ఆశ్వారులకు బాహ్యస్వరూపి పచ్చించి. స్వాములు వచ్చి వెళ్ళిపోయిన విషయాన్ని ఆ ప్రక్కన ఉన్నవారు ఆశ్వారులకు చెప్పించారు. అని తెలిసి ఆశ్వారులు అర్పకుండు తాను ఆంతరాయం కలిగించానే అని దుఃఖించారు. పారి దగ్గరకు పోయి షాఖించమని ప్రాణించాలి. అసక్తిన్నారు. కాని తాను పోకూడదు కదా : “అపచారం చేసానే” ఈ ఆపచారానికి సిప్పుత్త ఎట్లు అని పరిపరి విధాల ఏడుప సాగారు.

త్రిరంగనాయకీ తిరుప్పాణి ఆశ్వార్ల దుఃఖాన్ని చూచినషాంచలేర పోయించి. అమె కరుణామయికదా: స్వామితోఅంచి, “స్వామీ! ఆభర్తుని కరుణింపరాదా: ఇంక ఎందుకాలస్యం చెస్తున్నారు?” త్రిరంగనాథునికి కరుణ రలిగించి. అరాబ్ర త్రిలోక సారంగమునికి కలలో కనిపించాడా, “ఏం యూర్య మునిః సిపు హంగా

నివ్వస్తున్నాము. పన్ను గుర్తించామా? పరమ భాగ వతోత్తమకైన తరుపొండిలాచ్ఛాయ్య
ఱామేరి తీరంతో ఘాఢపడుతూ ఉన్నారు. సీవు వెంటనే వెళ్ళి వారిని నాస్సుధికి
పీసికొనిరా. వారు నిరాకరిస్తే గదుత్వంతుడు నస్పు ఎట్లా మోసుకొని వస్తాదో
అట్టగే ఆధక్తుని సీవు భుజములవై మోసికొని తీసుకురా: పోయిా:” అని ఆదేంచాడు.

త్రీ లోకసారంగముని ఉలికి పడి లేచాడు. తాను చేసిన భాగవతాప
చారానికి పూర్వాపవడినాడు. వెంటనే కాంపుత్వములు తీర్పుకొన్నాడు. తీరంగ
నాపున్నరణచేస్తు, తన భృత్యబృందతో బయలుదేరాడు. ఏర్పడికి? రంగ
నాభకైంకర్యానికితాదు. ఆరంగరాజు నాళ్ళపాలనకు తిరుపొండి యూక్కారులు,
యథావిధిగా ఆడుతూ, పాడుతూ ఉన్నారు. లోక సారంగంలు వారికి జాగిలండి
పురల పురల ప్రొక్కినారు. తామెనంగ్న అపరాధాన్ని ఇమీరచమని, రంగని
అలయానికి వేంచేయవలనిందని ప్రార్థించారు. ఆచ్ఛాయ్యలు, గుర్తువ్చుండి.
“అయ్యాభాగవతాపచారమే: సర్వాపరాధినిస్స్వామీ: ఇమించెండి. నేనుచండాలుండును
మీరు పరమ భాగవతశ్రేష్ఠులు, బ్రహ్మాచులు. దానుని అంటరాదు.” అని
పలుకుచు వెనకిగ్రె తగి అనేతానేక ప్రమాణస్థాయాలు చేశారు. లోకసారంగంలు
తీరంగసాభని ఆజ్ఞను పురల పురల నివ్వెంచారు. “స్స్వామీ: మీరువేంచేయనిను
అరంగని జర్మనం, మాకురెదు త్వరగా వేంచేయండి.” అని ముక్కండంతో
వెష్టపులంచావేడుకొన్నారు. ఆచ్ఛాయ్యలన్నారు “అయ్యా: పూర్వాపచారమే: దానుడు
పూలండు. రంగని అలయానికి కాదు సరినదూ ఉభయకావేడుల ప్రధ్యనున్న భుమి
వై కాలమోపకాల. ఈకళంక భూయిష్టములైన ఆడుగులతో అవచిత స్తలాన్ని
అపవిత్రం చేయలేసు. అయ్యలారా: ఈ జన్మకింతే ఆవిగోనాస్స్వామి నస్పు కటూ
ఇస్తునే ఉన్నాడు.” అని వెప్పుతూనే తిరిగి అపస్థారమలో వడ్డారు.

త్రీలోకసారంగమునికిమీ పాయివోలేదు. ఆరంగని ఆశ్చర్యనిర్వాత్రించవమే
ఇక కర్తృత్వమని భావించారు. ఉదపొండి యూక్కారులను తప్ప భుజములమేద
మోసుకొని రంగసాభ స్వరణచేస్తు వెష్టవేండ్రములు వెంటరాగా కోయులంకెంచారు.

తరుపొండి రంగసాభని కస్పులారా సేవించారు. అర్పులు, భక్తులు,
అందరు చూస్తుండగానే అంతర్మానమై పోయారు. *

శ్రీ రంగనాథుని పర్యాటన

తమిళమూలం

అనువాదం

శ్రీమాన్ శ్రీ వేంగోపాలన్

టప్పుల

5

జరిగిన కథ

క్రి. శ. 14 వ శతాబ్దికి చెంచిన కథ. దాష్టా పథాన్ని కొల్లగొడుతుంటి. తురువ్వు సైనాయిలు సమయపురందాం వచ్చాయి. రం విషయం తెలుసు కొని కులశేఖరుడు కావేసినది పాయను దాటినచ్చి శ్రీరంగాజైత్ర ప్రజలకు పోచ్చరిక చేశాడు. నగరవాసులు మూర్చాముల్లే సద్గుకొని పారిపోసాగారు. నాట్యక్రత్తే వాసంతిక కూడా ఆందోళనకు లోనయింది. కులశేఖరుడు జయ్య పతిన తన తల్లికి ఆ కష్ట సమయంలోనే మంచివీంచి, తాను ఆమెకోసం తెచ్చిన తరువతి ప్రసాదం, పట్టివస్తూర్చిలు చూచించాడు. కానీ, ఆమె చూచే దశలో లేదు. ఆమెను వెంటబెట్టుకొని శ్రీరంగంగంనుండి బైటపడటం ఎలాగా? అని ఆందోళన చెందాడు కులశేఖరుడు.

దీపం చేతో పట్టుకొని ఇంద్రో సలమూలలా ఉన్న పాత్రసామానంతా వెటుకి, మూడు మూడిలుగా కట్టాడు కులశేఖరుడు. ఆ మూర్చల్ని దొర్లో ఉన్న సూతిగురుకు బెసుకు వెళ్లి, గిలకు కట్టి ఆ సామానంతా వెళ్లగా సూతలోకి జార విచిచాడు.

శాని, తనతల్లి పరిస్థితినిఱిట్టి ఆమెను వెంటబెట్టుకొని వెళ్లవం అసాధ్యమే అవుతుంది. పట్టుకీలోనో, ఇంకిమీదనో జాగ్రత్తగా ఆమెను తీసుక పోవచ్చు. అందురు

కావలనినంత దబ్బు తనరగ్గర లేదు. ఇక ఆమెను మొసుకుపోవడం తప్పవని నిశ్చయించుకొన్నాడు.

ఒక పెద్ద గంపలో బట్టలు పరచి మెత్తగా చేండు. తల్లిదగ్గరికి వచ్చి చూచాడు. ఆమె నిద్రపోతున్నారి, మెల్లగా ఆమెను లేవనెత్తి, ఆ గంపలో చేరిందాన్ని తైడికి తీసుకువచ్చి అరుగుమీద పెట్టాడు. ఇంటి తలుపులు మూసి, తాళం వేసి అగంప నెత్తిన పెట్టుకొని గుగుల కైలుదేరాడు కులశేఖరుడు.

కొంచెందూరం నడిహాడో లేదో “అబ్బాయా!” అని ఒక విలువు వినిపించింపి. అంలేకాదు - ఎవరో వెనుక నుంచి వచ్చి అతనిచెయ్యి పట్టుకోగానే అతడు ఉరికిప్పడి ఆగి వెనుకకు చూచాడు. “కొల్లడం దాచేటప్పుడు సహాయపడిన ఆ పెద్దమనిషే కంయను” అని గుర్తుపడ్డి చాలా ఆకృత్యపోయాడు కులశేఖరుడు, అయిన ఇక్కడ కనిపీంచినందుకు.

మళ్ళీ కష్టసమయంలో ఆయన్ను చూపగానే కులశేఖరుడికి ప్రిణం లేచవచ్చింది.

“స్వామీ! సమస్కరం” అన్నాడు వినయంగా.

ఆ పెద్దమనివి తన పొడుగాది చేతులు దులువుకొని, చిరునవ్వుతో “అబ్బాయా! కొల్లడం దాచేటప్పుడు ఏదో బరువైన మూట తెచ్చావే - అదేం చేశావు?” అనిధిగాదు.

“స్వామీ! అ బరువును ఇంట్లోనే వెట్టిశాను. ఇప్పుడీ బరుఫెత్తుకున్నాను.” అని గంపదించి అందులో వున్న తన పృథ్వమాతను చూవించాడు కులశేఖరుడు.

గంపలో వున్న పండు ముసలిని చూపగానే ఆ పెద్దమనివి కులశేఖరుడి భుజంతద్ది గంభీరంగా ఇలా అన్నాడు.

“అబ్బాయా! కొల్లడం దాచేటప్పుడు సీమీదున్న బరువుతో ఏమంత ప్రేయో జనం లేదు. ఈ బరువు సీకెంతో ఆపసరరషైనది. అయినా సీకిదొక బరువుకాదు. మనకందరికి అపసానదశలో, ఆపత్సమయంలో లేర్వగే బరువు మరొకటుంపి. దాన్ని మనం భరించాలి. తాపాడకోవాలి” అన్నాడు ఆ పెద్దమనివి.

“ఆ ఒచ్చవేషిటి స్ట్రోమ్!” అహిగాదు కులశేఖరుడు సాచ్చిర్మింగా చుస్తూ.

“నాతో రా: నాయినా: నేను నీకు చుంపిస్తాము. నీవిక్కున్న కల్తియడం నింటా నా అశ్వప్రసం” అన్నాడాయసి.

బ్రష్టతల, ఆశానుచాపువులు, బలిష్టవైన శరీరం, వెళ్ళు తులని తావళం గం ఆ ప్రేరపనిచి ముందుకు నడుస్తుంది. కులశేఖరుడికి ఆయసపట్ట భయభ కి సంభమాలు జనించాయి.

ఆ ప్రేరపనిచి ముందుకు దారితీశాధు. ఆప్సుదీకి నీకబెపది ఒక తాము అయించి. త్రింగ పేత్రం ఎప్పుడిలాగా లేదు. సగరమంతటా అంధకారం ఆలము కొన్నది. వీధి దీపాలు వెలుగలేదు. ఇంకా దీపాలూ లేవు. వీధిపీధికి సగం ఇంకు భాఁచి అయినాయి. పీచులు నిర్మాణించ్చింగా ఉన్నాయి. ఆ నీకట్లోనే పల్లకిలు మోసేవాట్టు చెంబ్రూరులు చేసుకుండుం ముందుకు సాగిపోతున్నారు. పీఘల్లో నడిచే వచ్చి మాటలమీద భల్యం, ఆందోళన ప్రస్తుటింగా కనిపిస్తున్నాయి.

ఆ పెద్దమనిచి తనపెంట కులశేఖరుడు వస్తున్నాడో రేపో అని ఆప్సు దప్పుడు వెనక్కు టిరిగిచూస్తూ మందుకు సాగిపోతున్నాడు. గంప నెత్తిన పెట్టుకొని కులశేఖరుడు ఆ పెద్దమనిచి ఏ సందుకు వెళించే ఆ సందుకు నడుస్తునే ఉన్నాడు.

చరుర్చుట ద్వారం దాటటం చూచి ఆ పెద్దమనిచి కోవెలలోకి. వెళుతున్న దని గ్రహించాడు కులశేఖరుడు.

తా తీరద్వారం చేరుకోగానే అక్కడ గంపురాణిన ప్రజలను చూచి కులశేఖరుడు విధాంతుడయ్యాడు. నెత్తిమీద బరువులు పెట్టికొని, భార్యావిల్లటిఁ కోవెలలోనికి తండ్రిపరందాలుగా వెళుతున్నారు జనం.

సగరం భాఁచేసి పోవలసినవాట్టు కోవెలలోనికి ఎందుకు చొరబదుతున్నారో అర్థం కాలేదు కులశేఖరుడికి.

అర్ధిభట ద్వారాన్ని సమివించగానే అక్కడన్న పరొక ఇనసంచోషణలే చూచి మరింత ఆశ్చర్యానికి లోనయ్యాడు అతడు. అర్ధిభటద్వారం దగ్గర రెండు దీపప్రసంభాలు వెఱగుతున్నాయి. ఆ రెంటిమధ్య ఇనసంచోషం చీమలచారులాగా నిశ్చింగా లోపలికి పవేశిస్తున్నది.

ఆ ఆర్యుభట ద్వారానికి ఆముకొని 'అలినాడ ప్రహరి' జ్ఞానిః ప్రజలందరు అక్కుడికి చేరుకున్నారు. వశుంధరు అర్యుభట ద్వారంచుంచి కొపెలోనికి పోవాలని ప్రయుట్టిస్తున్నారు. కానీ, ఆక్కుడన్న కాపలాధార్మ వాళ్ళను ఆటాయి న్నన్నారు,

అక్కుడకి చేరుకొన్న అ పెదమనివీ, కులశేఖరట్టి చూచి అ కాపలాధార్మ మర్యాదగా వాళ్ళిప్రీతి, మూర్తమే లోపలికి పోనిచ్చారు. వాళ్ళిప్రదు. ఆజీయరంగని చుంచవంలోనికి చేడకొన్న తర్వాత కులశేఖరుడు ఉండబ్బట్టేక “స్వామీః” అని కేరవోడు. వెంటనే అ చెవమనిషి వెనక్కులిరిగి చూకాడు. ..

“స్వామీః ఇంకా వీక్ష్యదికి తిసుకప్రోతున్నారు? నగరానికి ప్రమాదం వీరుకినప్పుడు ఇంతమంచి ఇక్కుశ ప్రోగవతం ఏమిద్ది? ” అద్దాగా ఆటిగాడు కులశేఖరుడు. ..

: “అది చప్పేరదుకే నిస్సుక్కుడికి తిసుకపస్తున్నాను. అచ్చాయా! నాచేరు పంఱకొండప్ప. సీపు ననెరుగువుకాని. మీమాయన్ విల్యుదాసుని నెనెరున్నాను. ఇప్పుడు మీ అమ్మ ముసలిదై ఇట్టుపడి ఉంచి కనూ. ఆ గంపబించుకొని మీ అమ్మను అమందపంలో పచుకొపెట్టి, నాలో రా:అంతా నీకు చెయురాను.”

‘కులశేఖరుడు ఆక్కుడన్న తులాపురుష మంచపం రగగరగా గంపసు దించి తల్లిని చూచాడు. అతని హృదయంలో దుఃఖం పొంగిపొల్లించి. తలి నిక్కులంగా నిద్రపోతుందని తెలుసుకొన్న తర్వాత. తన ఉత్తరియాన్ని నేఱిమిక పరచి, తల్లిని గంపలో సుంచి పెల్లగా తెవణె తి పరుండిట్టాడు. ఆమె మీద ఒక బట్టకప్పి, తల్లి పొదాలుకు మ్రొక్కి, లేచి పంఱకొండప్పను కలుసుకొన్నాడు. /

అందియురంగని పంచపం చుట్టూ ఇంచం గంపుగూడి ఉన్నారు. ఒక వైపు పురప్రముఖులు నిక్కులంగా నిలబడి ఉండగా, ముసలివాళ్లు కూర్కుని ఉన్నారు. అక్కుడన్న దేవదాసిన ముఘల్లో అంచచందాలు కంటే భయందోశనలే ఆచిరంగా కంబలుతున్నాయి. అంతమంచి ఇనం ఆక్కుడున్న ఆ ప్రదేశ పుంతథా నిక్కుభు ఆవరించింది.

పంఱకొండప్ప అక్కుడన్న మంచపం పెట్టుక్కి, కులశేఖరట్టి పెంట దెఱ్లుకొనివెళ్లి “అచ్చాయా! పీరే పన కెప్పుడు భారవైనపారు” అని భుమిపీఠం మీద వేంచేసిన త్రీరంగేనాథ పెరుమాళ్లను చూచించాడు. ఆమూటకు కులశేఖరుడు ఆక్పర్చుచకితువయ్యాడు. ..

అతని ముఖం మీద నిరిసిన భీరుపవ్యా పెద్దనప్పుగా మారింది. “స్వామీః పీరిని గురించా మీరు చప్పేది? పీరినా జుసం కాపాడ పలనింది? ” అన్నాడు సంకోచపడుతూ కులశేఖరుడు. ..

శ్రీ జయంతి ఉత్సవం

1-9-1983

నాడు శ్రీ ఆహార్విలమితం, ప్రౌదరాబాదులో శ్రీజయంతి ఉత్సవం (కృష్ణాష్టమి) శ్రద్ధాభక్తులతో జరుపబడినది. సాంత్రం ఒ గంటలకుండి వూల మాలంతో అంతరింపబడిన దోలలో కణ్ణన్ విగ్రహాన్ని ప్రతిష్ఠించించి, అయినకు దోలోత్సవం జరిగింది.

నృత్య ప్రదర్శన

7-30 గంటలకు కృష్ణాషాసనము, ఆయన లీలను ప్రదర్శించే నృత్యాన్నించే...." అనే పాప ఆధారంగా నృత్యాన్ని ప్రదర్శించింది. కుమారి సీరియి "నీలమేఘ శరీరం", "రామపట్టాథిషేకం", నాట్యాన్ని ప్రదర్శించగా, కుమారి మాధవి "అన్నాళ్ళవలెకాదమ్మ", "మండూర శబం" ప్రదర్శించింది. "మధురా సగిలతో...." అనే పాప ఆధారంగా, కుమారి లింగై స్నేహ, కుమారి మాధురి చివరి నృత్య ప్రదర్శన గావించారు. కుమారి మంజుల, కుమారి మై థిలి పై నృత్య ప్రదర్శనలకు దర్శకుల్నాయి పహించారు. 'ఆదర్శ ద్రేస్' ప్యాంటెసువారు అహర్యిం సమకూగారు. పాపల భక్తిప్రపూరితమైన ప్రదర్శనలు ఉత్సవాలకు శోభ బహుమాన ప్రదానం

ప్రదర్శన అనంతరం నీటి ఇంజసీరు శ్రీ వి. రాఘవన్ గారు కాకారిణులకు బహుమానాలు పంచారు. శ్రీ వి. వి. రాఘవాచార్యులు సాంస్కృతిక కార్యిక్రమానికి అధ్యితత పహించారు. శ్రీమాన్ లిరుమల శేషాచార్యులు పంచనసమర్పణ చేశారు.

శాతుమరె

— సాంస్కృతిక కార్యిక్రమం తర్వాత కొరుపురె గోఢ్యి జరిగాయి. సుమారు 200 మంది భక్తులు ఉత్సవంలో పాల్గొన్నారు, విరాళం

శ్రీజయంతి ఉత్సవాలకై "రాణి నిషేచటు" యాజమాన్యంవారు బికమేయి పాయలు విరాళంగా యిచ్చారు. శార్మిక శాఖ అదిషన్ల కమీషన్ల అయిన శ్రీ యాదగిరి యాదవగారు తాఁ ఉత్సవాలకై విశేషంగా తోడ్పుసించారు. సరుటుం బంగా వారువచ్చి స్వామిని దర్శించుకొని రీర్ప్రసాదాలు స్నేహరించారు.

బెంగాళాచుకు చెందిన శ్రీ వి. చి. యన్. రాఘవాచార్యులు, మరియు శ్రీ కృష్ణస్వామిగారలు దోల స్థాండుకై రూ. 500/- విరాళంగా సమర్పించారు.

శ్రీ లక్ష్మీనరసింహస్వామి దేవస్థానము యాదగిరిగుట్ట

ఆలేమ తాలూకా, వల్లగొండ జిల్లా, అండ్ర.

ఈ దేవస్థానము ప్రాదరాబాదుపండి టిక్, కిలోమీటర్ల దూరములో ప్రాదరాబాదు వరంగల్ రహదారి మార్గమున కొంతమైన గలడు. రాయిగిరి రైల్వే స్టేషన్ నుండి టి.ఎస్. దూరమునగలదు.

పూర్వము పొరణ్యికశపుని వద్దయైన వీష్ముట ప్రస్తుతాని వర ప్రారణచే నరసింహస్వామి యాదగిరి శిథిరాగ్రమందల విశాలమైన గుహలోకి వేంచేసెను. బ్రహ్మపుటి దేవతలు స్వామిని ఆరాధించిరి. అందుకొరకే ఈ జ్యేశ్వరు బుట్ట యారాధనయని ప్రస్తీగాంచినది. నేటికిని వారి దృష్టాంతములు కనపడుచునే యున్నాయి.

కొంతకాలము వీష్ముట బుట్టిశ్వరంగుని వుత్తుడైన యాదబుమి తీవ్ర తపస్యునకు మెచ్చి తగివాసుడైన జ్యోలానరసింహస్వామి సామాత్మకారించెను. వీష్ముట జ్యోలానరసింహ - జ్యోలానంద - గంపచరుండ - ఉగ్రనుసింహ - లంకిటి నరసింహస్వామి అర్చా దూరముతో అవిర్యవించెను. అందువలన ఈ జ్యేశ్వరం పంచ నరసింహజ్యేశ్వరుమని పరిస్క్రమాంచినది. జ్యోలానరసింహస్వామి రెండు శిలాపులక ముత్త పుర్యా దీర్ఘమైన శ్రీచూర్మిశేఖవలె భక్తులకు దర్శనమిచ్చుచున్నారు.

ఇచ్చటి చక్కగా దర్శకాలలు కలవు. రాత్రింబవట్ట వేలకొలది భక్తులచే నిండి భూతల స్విరూపా యన్నట్ల ప్రీరాశించుచుండును.

SRI AHOBILA MUTT, HYDERABAD

SRI JAYANTI was celebrated on 1-9-1983 with great devotion and enthusiasm. Highlight of the programme was devotional-dances presented by young girls—Kum. Lakshmi, Smitha, Madhuri, Neeraja and Madhavi—preceded by Dolotsavam of Kannan and concluding with Sathumaraī and Goshti.

M/s. Rasi Cement Ltd. Contributed Rs. 1000/- for the celebrations. Sri Yadagiri Yadava, Additional Commissioner, Labour, took keen interest in the celebrations. He visited the Mutt with family and worshipped the Lord.

THE 88th TIRUNAKSHATRAM of H.H. 44th Jeer of Sri Ahobila Mutt Srivan Satakopa Sri Vedantha Desika Yateendra Mahadesika was celebrated on 9-9-1983. A large number of disciples of the Mutt and others participated and paid obeisance to H.H.

Sri T. N. Seshachary, agent Sri Ahobila Mutt visited Srirangam on the occasion of the Tirunakshatram and participated in the celebrations. He presented a Shawl as "Bahumanam" to H.H. on behalf the Hyderabad Mutt.

Contributions For Rayagoyuram

Previous collections : Rs. 15,612-00

1. Sri Kodambakam Narasimhacharyulu (late) C/o. Sri Ch. Narasimhacharia, Nehru Nagar (West), Secunderabad. Rs. 4,000/-;
2. Smt. B. Cheenamma, Kamalapur, Hospet, Rs. 10/-;
3. Kum. V. Manjula, Nallakunta, Hyderabad. Rs. 11/-;
4. Smt. & Sri T. N. Seshachary, Hyd. Rs. 15/-;
5. Smt. & Sri T. S. Parthasarathy, Hyd. Rs. 15/-;

Total Rs. 19,663-00

HOMILY OF HIS HOLINESS

1. I am Carefree

The eighth floor rises according to schedule. Sriman Hitler Tirumalacharya Swamy of Srirangam has undertaken the responsibility of building this floor. He has already paid Rs. one lakh, collected from asthikas, as first instalment. Half of it is already over by this day (15th August). The balance of work will be completed by the Hastha of Avani (September 9, the 88th Tirunakshatram of HH). As I said last month, those who see the 8th floor will have the same benefit as is derived from the 'Ashtakshara' mantra.

As Lord Krishna says in the Geeta, when He is ready to take upon Himself all our burdens, there is no question of our fear or anxiety for any thing. Swami Desikan preaches the same in one of his Pasurams : "Ettum, irandum, ariyada, emmai, evai, arivithu....." Lord Ranganatha ordained me to complete the 13 tiers of His temple tower. As Swami Desikan asserted in the aforesaid verse, this Kainkaryam is beyond the reach of anyone. Any number of kings and Pontiffs of the past did not think of it. When we undertake a service of this magnitude, there are bound to be problems. The Lord Himself shows the way to resolve them. He has commanded me to stay at Srirangam and execute the works, assuring me of its early completion. Hence I have no worry and am carefree.

2. Have Faith in Sastras

A scholar was once asked by a disciple : "Please show me the way to develop firm belief in our Sastras."

The Vidwan said he would gladly do so. "It is not a big thing," he began, "Think over again and again. Yonder in the skies we see the sun, the stars and the moon. The people who prepare almanac (Panchangam) predict and indicate therein the exact date and time when the solar and lunar eclipses will take place. Don't we see these predictions coming true with accuracy? This is one way towards belief. We do come across instances where snake bite is cured by utterance of specific chants. Can we then deny their efficacy? We must have faith in 'mantras'. A signboard by the side of a pool reads : "Do not drink. This water is polluted". If in spite of this, a fool says that he does not believe in the signboard and goes ahead to drink that water, one can imagine what harm awaits him. When we see the "skull-mark danger" sign on a post carrying high-tension wires, do we still risk our lives by meddling with that post? Don't we have faith in all these things?

When an individual is asked to trace his ancestors, doesn't one, for example, say, "Gopalacharya's son was Veeraraghava Charya; his son was Devanathacharya, his son Desikacharya and I am His son". Now how does he so categorically state this? Is it not because he has in his house a record of the entire family tree? Has he seen his great grand father? So, we know that his reliance on the family book makes him assert so. Does not our Government run the administration based on rules and laws made once upon a time. Do we question them and say that we do not have faith in them?

There is no end to such illustrations that one can quote. Suffice it to say that likewise, we must have absolute faith in our scriptures and sastras. Maharis who lived much before our ancestors, by virtue of their tapasya and keen perception from correct understanding of the Vedas have laid down a set of rules known as "Smrithi", keeping in view the welfare of man. "Na paradaaraam Kaccheth," and "Naabsu Moothrapureesham Kuryath" are a few of those dos and donts from the Vedic commandments. As a supplement to strengthen our belief we have epics like Valmiki's Ramayana

OBEISANCE TO ACHARYAS

The spiritual field is not an easy one to traverse. The road leading to God-realisation is beset with many a hurdle. Lest we lose our way and commit mistakes, we need the correct direction and guidance of one who is well-versed with the terrain. That is what an acharya does for us. Hence all the three sects in the Hindu religion—the Dvaita, Advaita and Visishtadvaita—accord the highest place to the Acharya. There are instances of Vaishnava devotees who proclaimed that they knew not God and knew only their Acharya. Srimannarayana is the first Acharya according to Visishtadvaita tradition. The verse "Lakshminatha Samarambham" is well known to the Vaishnavas. That is why the Vaishnavites entrust all their responsibilities to the Acharya, while they do "Bharanyasa".

After Ramanuja, Sri Vedantha Desika and Sri Manawala Mahamuni led the Vaishnavas in not very different paths and

(contd. from page 2)

and Vedavyasa's Mahabharatham. All these scriptures lead us to the righteous path of noble living and ultimate salvation.

Hence, do not stop with a mere reading of this "Arul Mozhi". If you attempt to follow them, it will be a hundred-fold more than what you get by reading. If Sriman Narayana and the Acharya are pleased, no doubt, all your desires in the right direction will be duly fulfilled.

(Translated by Sri K. Devanathan)

both are adorable. We are celebrating the Birthday of Sri Desika on 15th October. We are also going to celebrate, on the 11th October, the birthday of the illustrious Adivan Satakopa who followed the footsteps of Desika and founded the Ahobila Mutt. Each of them was a spiritual colossus who served Vaishnavism with devotion and competence. We bow to them and pray that their eternal souls might guide the Vaishnavas in the right direction.

The successive Jeers of Ahobila Mutt following the dictates of the above two saintly Acharyas, have spread their message far and wide during the past more than five centuries. The present Jeer, the 44th in the spiritual order, has been with us for the past 26 years heading the Mutt and spreading the gospel of Ramanuja, Desika and Adivan Satakopa. Presently, the Swami is engaged in the stupendous task of building Lord Ranganatha's temple tower at Srirangam with unflinching devotion and courage, at his ripe age of 88. We have just celebrated the 88th Birthday of this Acharya—the Grand Old Guard of our Sampradaya. He was responsible for the Mutt at Hyderabad and for the publication of this Journal. We wanted to commence the publication of two separate versions - Telugu and English - on His birthday, but we could not do it. We are hoping that we will be able to accomplish it atleast by the time of the next anniversary of the establishment of the Hyderabad Mutt, that is in November 1983. We seek the blessings of Azagiyasinger for the publication. We pray to Lord Ranganatha and Malola Narasimha to grant His Holiness long life and sound health and to enable him to complete the Rayagopuram so that the services of HH may be available soon for Ahobilam, to bring it back once again to its past glory.

"AS THE CROW DIVES..."

By V. S. Karunakaran, Madras

Brahma was feeling tired, all of a sudden, a prey to ennui. "What a job!" he was musing. "This work of endless creation, writing the fate of the created, granting boons and praying at his feet for protection when the beneficiaries of my boons get above them-selves..." he mused. "It kills me. Why can't all the beings be liberated from this birth cycle? I will have some respite, too..." He closed his eyes. The figure of Lord Narayana in all his handsome, sky-blue glory loomed in his mind's eye. He sang a few lines in praise of him, praying to be relieved of the drudgery of his job. Presently, he had a vision. "My son!" whispered the voice of Lord Jagannatha. "Why don't you too come up to Puri to see me?"

Brahma mounted his swan immediately and landed at Puri. There was no temple for the Lord there those days. Purushottama was resting on the banks of a pond. Even as he was paying his obeisance to the Lord, Brahma perceived a crow flying towards him at very great speed. The crow bowed to the Lord and dived into the pond. There was a blinding flash of light the next moment and Brahma could feel the soul of the crow being liberated and reaching his feet. Yes, it was a veritable vision. As the crow dived into the pond, there emerged a handsome person from its frame, with four arms, bearing sankha and chakra, resembling Lord Narayana-a picture of the liberated soul, getting Saarupya - a resemblance in shape to the Lord !

As Brahma was wonderstruck at this—a crow getting moksha just by giving up its life in the pond before Lord Jagannatha of Puri—it occurred to him that getting liberated was just that simple—he could see in a symbolic way with gasping breath the sight of a life getting salvation! Just then, he could see someone else who was also gasping for breath reach the abode of the Lord. It was none other than the Lord of the dead - Yama!

Yama knelt before Jagannatha and cried: "My Lord! All the sinners are by law to have their day of reckoning with me. This crow—an old brahmin who had committed all and virtually lived in sin - gave me the slip by entering the body of a dead crow and started flying with me in pursuit. At the precise moment fixed for his death, he falls into this pond and his soul reaches your abode—above sins and punyas. How could this happen?"

"Don't get confused, my child," said Brahma. "I learn this place Puri is way out of your reach. The Lord has so ordained."

"Oh! You are here..." said Yama. "See the sweet mess you have landed me in. You go on writing whatever occurs to you on the head of the human beings and I am to follow your writing scrupulously. And in between there are those who escape their fate by His mercy! I do not know how I could carry on my work..."

So mourning, Yama knelt before Lord Jagannatha and begged of Him: "My Lord! Please permit me to do my job and kindly desist from encouraging sinners to dodge retribution by reaching you here where I am powerless."

Just then, as desired by Lord Jagannatha, Goddess Lakshmi, sitting in his heart, smiled at both the so-called creator and destroyer and said to Brahma: "My child! I think by now, seeing how the crow attained salvation, you would have got the answer for your wish of liberation to all souls. But your counterpart does not appear pleased with it..."

"No, no,!" said Yama. "Devi, I will also be happy if all the beings get liberated so easily. Reading and trying to make sense of all the direction of this Brahma."

"Dear Yama, why do you feel you are above all this strenuous work? Chitragupta is there to assist you as are all the yamabhatas to shoulder your burden and share your job."

"Precisely the same for you too, Bramha Deval" says Yama. "I do not know why you should make all this fuss about the simple job of creation. The model world is in the belly of Lord Narayana and you are free to have a look at it and do your job whenever you are in doubt. He has preserved and passed on to you the Vedas - the hand book for your jobs. He keeps you on His naval lotus and dotes on you like a mother too. With all His divine grace and support, you still grumble about your job..."

Brahma stared at Yama, opening and shutting all his four mouths. He was at a loss for a telling repartee. The graceful voice of Goddess Lakshmi held their attention: "See the tower and the architecture there. Put an end to your exchanges."

They saw the tower to which she alluded. There were two statues who appeared to be carrying the tower on their shoulders. "Do they carry the tower on their shoulders? So also, do we create or destroy independently?" they both brooded.

The sole creator of the whole world is Sri man Narayana who guides one in one activity and the other in another. Who assists him? None. He does them, it is the truth, through Brahma and others and he gives them the strength to do what is to be done.

Brahma and Yama realized how hasty they were in complaining about their work. But, why did they feel tired and bored?

Lakshmi smiled, reading their thought, and said: "Dear children! You have the punya to realize this fact only to-day. If you had studied the Sahasranama carefully - recite though you do the Shasranama superficially - you would not have got tired. The Lord is called Bhootakrit. Bhootakrit means "the creator". When we say "creator", we mean the unique one only. He alone is the unique creator, for he creates, protects and destroys the whole world without anybody's help, unlike you two. The potter also creates pots. In a limited sense, he is also a creator. You are not as dependent as he on others for your work of creation. So, you are a creator in a wider sense. But none of you can do the job totally independent of other parameters as Lord Narayana does. That is why he is called 'The Creator' meaning Sole Creator. Once you understand this and chant this name :

"Om Bhootakrite Namaha"

you will never get exhausted at work.

So saying, Goddess Lakshmi showered mercy on the two and they returned to their abodes singing the glory of Lord Jagannatha of Puri and chanting "Om Bhootakrite Namaha" all their way back home.

Nirukti, a summary on Swamy Parasara Bhatta's commentary on Vishnusahasranama, puts the meaning of this name thus :

भूतानि योऽसौ सूजति स्वातन्त्र्ये स भूतवृत् । (Bhootani yosou Srijati Swatantryena Sa Bhootakrit) All those who are engaged in any activity could be sure of doing it to their and his satisfaction if they do their work chhanting, "ॐ भूत कृते नमः" (Om Bhootakrite Namaha).

This anecdote has been taken from Vaishnava Khanda of Skanda Puranam where the glory of Puri Kshetra is being described by Sage Jaimini to other sages, as heard by Lord Subrahmanya from his father Lord Paramasiva.

YAYATI

By Prof. V. Vasudevacharya

(continued from July issue)

Nahusha gave birth to Yayati, who succeeded Nahusha.

That king of kings became a famous ruler. He devoted himself to the welfare of his subjects. He never knew defeat. He strictly followed the dictates of the *Sastras*. He adorned the gods and venerated his ancestors with intense devotion.

Yayati married Devayani, the daughter of the great Sukracharya. She was a brahmin-girl and he was a Kshatriya. In those days it was considered wrong for a brahmin maiden to marry a Kshatriya. But Sukracharya, one of the Smritikaras, himself gave assent to this marriage as an exception.

This was 'pratiloma' marriage. Marrying men of a lower caste was prohibited whereas *Anuloma*, the practice of marrying men of higher castes, was allowed. The aim of the traditional *Sastras* is that the racial status of women should not get lowered.

(cond. from page 8)

Let us all chant this sacred mantra - "Om Bhootakrite Namaha" - and get the blessings of Lord Jagannatha of Puri which kshetra has the privilege of being directly referred to by the *Vedas*.

Om Bhootakrite Namaha!

As Devayani had a curse that no brahmin should marry her, Sukracharya had to allow her marriage with a Kshatrya who happened to be the best choice.

Yayati married a second wife also without the knowledge of his first wife. She was Sarmishta, the daughter of Asura King, Vrishna Parva.

Why should Yayati hide his second marriage from his first wife? In those days 'Polygamy' was a usual practice and that too with the Kings. This story itself answers this query.

Devayani gave birth to two sons, namely, Yadu and Turvasu and Sarmishta had three sons - Druhuyu, Anu and Puru.

But, alas! Devayani came to know accidentally of the secret of Yayati's marriage with Sarmishta. She became very angry, because Yayati had promised that he would not marry a second wife and contrary to the promise, he had married Sarmishta. She rushed to her father Sukracharya and complained against her own husband Yayati, for the breach of promise.

Sukra, in his uncontrollable rage cursed young Yayati to turn into an old man prematurely. Yayati begged of Sukra to forgive him. Sukra, having realised the fate of his own young daughter, as the wife of an old man, relented at last.

Sukra said to the son-in-law. "The curse, I am sorry, cannot be recalled; you can exchange your old age for somebody's youth; only to that extent I can modify the curse".

Yayati came back. He appealed piteously to the affection of each one of the first four sons, one by one. He offered his Kingdom to whichever of the sons was prepared for the sacrifice of exchanging youth with old age. He also made it

clear that he would give back the same youth to the obliging son after some time.

But all the four sons politely rejected the father's appeal giving one reason or the other. Still, hoping against hope, he supplicated his last son, Puru. He said! "O Puru! I am afflicted with old age with its wrinkles, debility, and grey hair. Please take upon these infirmities, let me and your mother enjoy the life in full vigour of youth. I will certainly give you back the youth and resume my old age and its sorrows". Puru was moved with filial love. He willingly exchanged his youth for the father's old age.

Yayati spent long years in vain to quench desires by indulgence. At last, truth dawned on him. The truth is : 'One can attain peace only by mental poise beyond likes and dislikes. Sensual desires cannot be quenched by indulgence'.

He then took back his old age from Puru. Puru was proclaimed emperor.

Yayati resorted to forest for performing penance. In due course, he attained heaven.

Puru was so great an emperor that, Indra, the lord of Devas, offered to share his throne with Yayati. Both Yayati and Indra sitting on one and the same 'simhasana' began to converse with each other. (To be continued)

TRADITIONAL ANECDOTES

By L. Srinivasan

The commentaries on the Divya Prabandhas of the Alvars are interpersed with interesting anecdotes handed down by tradition. To illustrate intricate points, some of them are noticed below.

Tirumangari Alvar recounts in Periya Tirumozhi (6-7-4) the well-known escape of boy Krishna stealing butter, and states that, on being found out, he was bound to a mortar by his angry mother and he kept on sobbing. The following incident in the life of Sri Ramanuja is recalled in this connection. Vankipuratti Nambi had been requesting his Acharya, Sri Ramanuja, for long to initiate him into the intricacies of Tiruvaradhana or daily worship of the lord. The teacher, however, owing to his many pressing preoccupations, could not find the necessary leisure and had been postponing it from time to time. It so happened that one day when Koorathazhvan and Hanumad Dasa, two other disciples, made a similar request, he promptly acceded to it. When, however, he was in the process of initiating them, Nambi unexpectedly turned up. On seeing him, Sri Ramanuja was stung to the quick, but, rising to the occasion, he made an excellent observation to Nambi thus; "Till now I had a serious doubt whether he who is the universal Lord and creator would really have been afraid of his mother Yashoda, one of his creatures, on her finding him stealing butter, and would have been punished and weeping, but today I am convinced that that is possible because my heart, on seeing

you, felt sore and afraid because of my two failures". He meant to convey that, though he was an Acharya who could command his disciple, he was afraid of facing Nambi because of his double fault—firstly, not acceding to Nambi's request for long, and secondly, not rememebering to include him in the initiation ceremony with the other two. Likewise, it is entirely possible that Sri Krishna, though the master of all, was afraid of a mere mortal when he was caught on the wrong foot.

The mother of Parakala Nayaki (Parakala or Tirumangai Alvar in assumed maiden form) infers from the changed behaviour and actions of her daughter that she must have met the Lord of Tirukkannapuram and fallen in love with him. The commentary in its introduction (Periya Tirumozhi 8-1) explains, through the means of an anecdote, how the mother came to identify the lover, thus. During the reign of Rajendra Chola, when Buddhism had spread in the South, a Brahmin boy, because of his association with the Buddhists, had discarded his sacred thread, cut off the tuft of hair on his head and was roaming about like one of them, despite best efforts to correct him. However, one day he suddenly came back to the house reformed, sporting, as before, the Yajnopavita and the lock of hair on his head. On seeing his transformation, his father enquired of him if he had met Koorathazhvan. Those who were present then asked him how he knew it and he replied that in the presence of Kooresa, persons besieged by Tamoguna got rid of it and returned to the right path because of Sathvaguna reasserting itself. The welcome change back to the traditional ways of Srivaishnawas could have happened only due to the benign influence of a saint like Kooresa. The example goes to show how the mother similarly was sure, that of all forms of Vishnu, only that of the Lord of Tirukkannapuram could have led her daughter to her changed condition.

There is a statement in Tiruvaimozhi (3-3-6) that the devotees of God have to act according to their nature and

render service to him. The point was illustrated by Sri Parasara Bhattar thus. A manificent man, who happened to be completely bald, was giving away bag-fulls of paddy to the needy. A suppliant praised him for his handsome curls and went away wite a paddy bag as a gift. On the way he was met by someone who enquired of him from woere he got the present, and he replied, "From that bald man of yours". That person promptly reported it back to the baldee who got angry that the recipient should have, besides being benefited, derided him thus. When he caught up with the offender, the latter blandly asked him why he had come running with his locks of hair all in disarray. The benefactor lost his anger and, with his natural generosity reasserting itself, replied that he had come to ask whether he could offer one more bag of paddy to the recipient. Likewise, Sri Rama was angry at Varuna, the Lord of the seas, not responding to his request to make a way for him to cross the ocean and took out his bow and arrow to vanquish him, but when varuna appeared before him in supplication, Sri Rama felt ashamed that he wanted to punish such a person, and, in his generosity, asked him to name his enemies so that they could be destroyed.

Tiruvaimozhi (3-5-8) states that the devotees of God who constantly chant the holy names of the Lord of Tirumalai, dance and indulge in other antics out of their overflowing love and experience of God, irrespective of the presnence or otherwise of others, and are therefore considered madcaps by ordinary folks, are worshipped even by the divine demizens. An incident is narrated here to bring out the point of excessive joy at being considered a devotee of Lord Vishnu. Hearing that the local king was distributing lands to the deserving, Milagazhvan, a devout Srivarishnava, approached him for a gift, but the ruler refused to oblige. Azhvan told him the he was wellversed in all the sastras and that his knowledge could be tested. The monarch replied that he had not questioned his scnolarship. Azhvan then wanted to know on what ground he was disqualified when

all others were favoured, and the answer came that it was because he was a Srivaishnava. At this, Azhvan jumped in the avi with joy and began to dance, considering that not being entertained by a non-Vaishnava for the reason that he was a Srivaishnava, a staunch devotee of Lord Vishnu, was itself a great boon.

A true devotee of God sees him in all forms of existence according to Tiruvaimozhi (4-4-8) where Saint Satakopa, among other things, proclaims, on seeing the rulers of kingdoms, that he has seen the lord. The point gets illustrated thus. When Nathamuni was worshipping at the shrine of Manner in Kattu Mannargudi (Veera Narayananapuram), a girl announced to him that two hunters with bows and arrows, accompanied by a woman and a monkey, had arrived at his house. The Acharya was convinced that it must be Sri Rama who, out of his unbounded grace, had come with his entourage to bless him with his darsan, and so rushed to his house, only to be told that they had left. So, he went in search of them, enquiring from bystanders all the way when at last he lost all trace of them, he gave up his life out of uncontrollable grief at missing the vision of the divine Rama and his companions.

Thus, traditional anecdotes form a unique feature of the commentaries and they provide not only material for enjoyment but also food for thought.

**Sri L. Srinivasan, Delhi, writes as follows,
with reference to Shodasa Bahu Narasimha:**

"For your information, there is one at the temple at Singiri Koil, on the Pondicherry - Cuddalore Road, where the Moolavar Lord Narasimha has 16 hands in the process of doing away with Hiranyakasipu. I visited it and myself worshipped there long ago".

Efficacy of Vishnu Sahasranama and Aditya Hridayam

Sri G. V. Chalapathi, President, Homeopath Sejf-reliance Forum, Anantapur, writes as follows :

I had the privilege of going through your NARASIMHA PRIYA magazine in which Anecdotes on Vishnu Sahasranama-4 was published. I am in Homeopathy as a hobby for the last two decades catering daily to two hundred people. Along with the medicine, I used to suggest religious therapy as an accessory measure, which has worked wonders. I am herewith giving a few details of the same, for publication in your next issue for the benefit of those who believe in God.

1. Whenever children get high fever and all the so-called modern drugs do not respond, we have tried the following which brings down the temperature by one to two degrees within one hour and saves the child from danger. Playing of Vishnu Sahasranama by the side of the child or chanting it makes the child open his eyes from semi-conscious state and turn its face to the side from where the sound is coming. Thus, in a number of cases we have seen that Vishnu Sahasranama being heard in high fever works better than the so called fever reducing medicines. Priya readers should try and benefit by it.
2. Reciting of Aditya Hridayam in praise of sun god by those affected with skin diseases, more so with lepro and Leucodurma will get the maximum benefit but it should be recited both in the morning just when the sun is rising and in the evening just when the sun is setting. Sun's rays contain Vitamin D and Ultra Violet rays which are badly required for the case of the above diseases. This can be done as an additional therapy along with the main drug. We have tried this on a number of people with faith and with success.

H. H. Srirangam Srimad
Andavan POUNDAREEKA
PURAM SWAMY

Exclusive Interview

(continued from previous issue)

Question : We find to-day that the Vadhyars (Purohits) have become more materialistic minded than others. Since your ashramam is known for upholding the Vaidika Dharma, how do Your Holiness view this development?

Answer : We should not view it that way. The Purohits also have to maintain their families. Due to inflation, the cost of living has become very high. It is affecting them also. We cannot give them the same 'dakshina', which was being given by our great grand fathers. For instance, to-day, even an ordinary clerk is getting Rs. 1,000/- per month on an average. But, when he wants to perform the Sraddha of his parents, he offers only twenty five paise as 'dakshina' to the Brahmins. This attitude should change.

Question : A reader of Nrisimha Priya narrated one incident to me. A Dharma Upanayanam was arranged by an association. The organisers invited the Purohits who came from another

function to attend the Upanayanam also. When they were given a reasonable amount as dakshina, the Purohits demanded amount for conveyance which they got already from another organisation. When it was denied, they became angry and shouted. Such a behaviour on the part of Purohits who are expected to have a simple living, is resented by the public. What is your opinion about this?

Answer : I will not appreciate them for such behaviour. If what you have stated is correct, it should be condemned. But, you can't generalise and say on the basis of this isolated incident that the community of Purohits as such is materialistic. We should understand and appreciate their needs with sympathy.

Question : Some of our people are interested in learning certain essential things about our religion. Why not your asramam conduct a sort of a course for a fortnight or a month for this purpose? A person who is in service will be eligible for some leave or the other during his career. He can go over to your asramam and participate in the course. This will also help to reduce the pressure on purohits.

Answer : It is an ideal proposal. As it is, people who are in service are coming here on short-term leave and learning certain basic things of life. We will certainly consider the proposal.

Question : Our youngsters are not believing in Samasrayanam. They know nothing about our Sampradayam. We are concentrating more on petty quarrels. The younger generation feels that they are being ill-treated by the Swamijies. What is your opinion about this phenomenon?

Answer : Our asramam is strictly following the procedure prescribed for doing Samasrayanam. It is an essential Samskara. But, certain procedure has to be followed for this. We are not driving them away. I speak to them with utmost cordia-

lity, and convince them about this Samskara. They are understanding me well. We should have taught the youngsters more about our religion and culture. There is no point in leaving them in wilderness. We must treat them with sympathy and understanding. It is through them that our culture can be preserved.

Why should they be afraid of coming to us? We are just telling them that they should treat human beings as human beings. They should not insult others by their behaviour. They should not cause any harm to others. Unfortunately, people have become so materialistic that there is no relationship between parents and their children. Parents have forgotten to perform their duties in educating their children about our culture. In such a situation, there is no alternative, except for people like us to tell what is good and what is not. We have to tell them frankly about those things. They should not misunderstand us.

Question : Any message to our Priya readers?

Answer : I have gone through your journal. We must serve the people through journals of this nature. Convey my blessings to the readers of Sri Nrisimha Priya. (Concluded)

Sri Lakshmi Narasimha Swamy Kalyana Mandapam

Previous collections Rs. 5,008-00

Smt. Cherukupalli Yasoda (late) C/o. Sri Ch. Narasimha Charia, Nehru Nagar (West) Secunderabad. Rs. 4,000-00.

Sasvata Kainkaryaparas

(Rs. 1000/-)

1. Smt. Cherukupalli Yasoda (late) C/o. Sri Ch. Narasimha Charia, Nehru Nagar, Secunderabad.

2. Sri Kodambakam Narasimhacharyulu (late) C/o. Sri

With best compliments from :

I. A. E. C.

A Name you should remember when you think of :

Switch Gears

Water Filtration Plants

Emergency Lights

Automobile Batteries & Accessories

Industrial Ventilation & Air Purification

Consine Capacitors

Castor Wheels

Water Treatment Plants

Submersible Pumpsets

Fuel Fired Package Boilers

Fluid Power Hydraulic Press

Fuel Injection Equipments

Registered Office : I. A. E. C. (Hyderabad) Pvt, Ltd.

"DAYALU", 1-2-685/1

Lower Tank Bund Road,

Secunderabad-500 003.

Phones : 60105-6-7 Grams : PUMPS, Secunderabad

Telex : IACE-311

(Rs. 1000/-)

Liaison Office : 10-54-31, Nehru Nagar,

Visakhapatnam-530 021

Phone : 65092

Grams : PUMPS

Sri Ahobila Mutt, Hyderabad

The Navarathri Utsavam will be celebrated at Sri Ahobila Mutt, Hyderabad from Friday the 7th October 1983 to Sunday the 16th October 1983.

DAILY PROGRAMME

1. Sri Valmiki Ramayana Parayanam 9-00 a.m. to 12 noon
2-00 to 5-00 p. m.
2. Sri Lakshmi Sahasranama Kumkuma Archana 8-00 to 10-00a.m.
&
8-00 to 8-30 p. m.
3. Dolotsavam 6-00 to 8-30 p. m.

ARJITHAM

Valmiki Ramayana Parayanam	Rs. 116/-
Dolotsavam	Rs. 100/- (per day)
Sahasranama Archana	Rs. 25/-
Lakshmi Sahasranama Archana	Rs. 5/-

Adivan Satakopa Yatheendra Maha Desikan Thirunakshathram Celebrations from 7th October to 11th October 1983.

Sri Nigamantha Maha Desikan Thirunakshathram Celebrations from 12th October to 16th October 1983.

Thirumanjanam, Veda Parayanam etc., daily Morning during the Abhigamana Aradhanam.

Last day of Navaratri and Sri Vedantha Maha Desikan Thirunakshatram : 5-30 to 11-30 a. m. on 16-10-1983

All Bhaktas are requested to participate in all the functions. Argitasevas may be booked will in advance, with the Manager at the Mutt.

SRI JAYANTI 1-9-1983

శ్రీజయంతినాడు శ్రీ అప్పోలిలమరంలో నృత్యప్రదర్శన (మధురాసగరి)

దుమారి మాధరి (కృష్ణ)

కుమారి లక్ష్మిస్వర (గోపిక)